

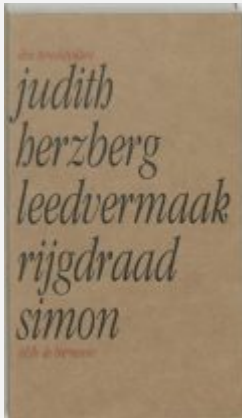
April nieuwsbrief

Beste leensters, leners en andere belangstellenden,

* Van 9 t/m 18 april, een maand later dan anders, vindt de 87e **Boekenweek** plaats. Nu zoveel ander (oorlogs)nieuws om aandacht vraagt, dreigt dit jaarlijkse boekenfeest logischerwijs wat naar de achtergrond te verdwijnen. Het thema komt tegen deze achtergrond ook wat uit de lucht vallen, 'de eerste liefde'. De ode hieraan wordt aangekondigd met: "Een eerste liefde overspoelt je met gevoelens en verlangens die je eerder nog niet kende. Een nieuwe wereld vol behoeften, driften en onzekerheden openbaart zich. Om woorden te geven aan dat warme gevoel, aan die verwarring en heimwee, wenden we ons telkens weer tot de dichters en de schrijvers." Op de boekenweek-website worden 25 (vrij) recent verschenen thema-titels aangeraden, van o.a. Annejet van der Zijl, Nelleke Noordervliet, Jane Gardam, Anna Enquist, Sally Rooney, Yvonne Keuls en Marieke Lucas Rijneveld. Meer info: <https://www.cpnb.nl/campagnes/boekenweek-2022>

* Een bijzondere uitvoering: de trilogie *Leedvermaak* van *Judith Herzberg*

Judith Herzberg is behalve een van Nederlands meest geliefde dichters ook een van onze belangrijkste toneelschrijvers. Haar stuk **Leedvermaak** uit 1982 was een mijlpaal in de toneelgeschiedenis. Niet eerder was er zo geschreven over hoe de oorlog (WO II) doorwerkte in de levens van latere generaties: open en scherp. Dertien jaar later schreef ze in opdracht van het Nationaal Comité 4 en 5 mei *Rijgdraad*, ter gelegenheid van vijftig jaar bevrijding; en nog weer zes jaar later *Simon*. Een kwarteeuw volgen we lief en leed van de familie van Lea en haar vrienden. Kinderen worden geboren, ouderen gaan dood. Herinneringen worden opgerakeld en weer diep weggestopt. De jongste generatie biedt hoop en heeft nieuwe energie. Maar toch blijft het trauma van de oorlog voelbaar. Als de jongste familieleden oud genoeg zijn, willen ze niets liever dan het verstikkende zwijgen doorbreken. *Judith Herzberg* weet de - vaak moeilijke - menselijke relaties in schijnbaar terloopse en luchtige dialogen mooi vorm te geven. Dat doet ze niet pathetisch, maar

steeds is er die open wond van zwijgen, wegstijgen, niet begrijpen, het jarenlang weggedrukte verdriet en de geamputeerde woede.

De **Leedvermaak Trilogie** werd nooit eerder in z'n geheel opgevoerd. Dat gaat nu dus wel gebeuren. In de aanloop naar de marathonvoorstelling door Het Nationale Toneel verscheen in 2020 een nieuwe editie van de lang uitverkochte klassieker. Het is het begin van een integrale uitgave van het toneeloeuvre van Judith Herzberg, aan wie in 2019 de Prijs der Nederlandse Letteren werd toegekend. Van 30 maart t/m 26 mei zal de 5 uur durende toneelvoorstelling, met live muziek, op verschillende plaatsen in het land te zien zijn, en op 13 en 14 april in de Utrechtse Stadsschouwburg.

Rond de voorstellingen in Utrecht wordt een drietal bijeenkomsten (30 maart, 7 en 20 april) georganiseerd waarin lezers aan de slag kunnen gaan met de toneeltekst van de voorstelling. In twee avonden lees je de hele toneeltekst en hoor je alle achtergronden. Een 3e avond, na het zien van de voorstelling, is bedoeld om na te praten.

Meer info: <https://stadsschouwburg-utrecht.nl/agenda/2021-22-va-jan/leedvermaak/> en: <https://stadsschouwburg-utrecht.nl/agenda/2021-22-va-jan/lezen-met-leedvermaak/>

Onlangs uitgebrachte andere titels

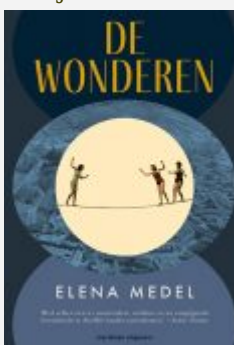
– De Canadese schrijfster *Miriam Toews* groeide op in een streng gelovige mennonitische gemeenschap, die ze op haar 18e verliet. Eerder schreef ze erover in *Wat ze zeiden*, een roman waarin een groep mennonitische vrouwen moet beslissen wat ze zullen doen als hun alles bepalende mannen terugkeren. Ook in haar nieuwe roman *Niemand zoals ik* vormt haar jeugdmilieu de achtergrond van het verhaal over een schrijnend gecompliceerde zussertuifde. De vertelster is een young-adult-schrijfster en alleenstaande moeder met een rommelig (liefdes)leven, maar het is haar zus, de briljante concertpianiste 'Elf', die ondanks haar liefdevolle huwelijk, talent en succes, na een zoveelste zelfmoordpoging op een psychiatrische afdeling belandt. “Zij wilde dood en ik wilde dat ze bleef leven en we waren vijanden die elkaar liefhadden”, zegt de vertelster ergens. Ondanks alle gedeprimeerdheid weet *Miriam Toews* toch speels en luchtig te schrijven.

– In *De zwemmers* van *Julie Otsuka* wordt een groep zwemmers opgeschrikt door een barst in de bodem van hun lokale zwembad. Een van hen is Alice, die langzaam haar geheugen verliest. Voor Alice was het zwembad een laatste redmiddel tegen de duisternis van haar steeds erger wordende dementie. Zonder het gezelschap van haar medezwimmers en de regelmaat van haar dagelijkse baantjes, wordt ze ondergedompeld in verwarring en chaos, en meegesleurd in herinneringen uit haar kindertijd en het Japans-Amerikaanse interneringskamp waar zij de oorlog doorbracht. Alice' vervreemde dochter, die te laat in het leven van haar moeder terugkeert, is getuige van haar verwoestende aftakeling. Het wordt 'een dwingende, betoverende en ontroerende stem' genoemd.

– *Soms sneeuwt het in april* is de debuutroman van *Janneke Siebelink* en vertelt het verhaal van een meisje dat opgroeit met het gewicht van haar moeders oorlogstrauma op haar schouders. Katharina is zwanger. Daar hadden zij en Peter na een relatie van twintig jaar niet meer op gerekend en ze vragen zich af of ze dit samen wel aan willen gaan. Terwijl ze er uitgebreid over praten, dringt het verleden van Katharina zich op. Haar vader en oma overleden toen zij twaalf was, haar moeder bemoeide zich nauwelijks met haar en Katharina voelde zich nergens thuis. Hoe ouder ze werd, hoe meer ze erachter kwam dat haar familie nog een andere geschiedenis kent, die terugvoert naar de Tweede Wereldoorlog. Is het Katharina waard om te leven, ziet ze dat ze zelf het lot in handen heeft, en kan ze haar eigen kind laten zien dat je zelf verantwoordelijk bent voor je leven?

– De Amerikaanse *Bette Howland* (1937-2017) werd in 2015 herontdekt toen een uitgave van *W-3* werd gevonden in een antiquariaat. *Paviljoen 3*, of *W-3*, verscheen in 1974 en is nu in de Schwob-klassieker-reeks in het Nederlands verschenen. *Paviljoen 3* is een kleine psychiatrische afdeling in een groot universiteitsziekenhuis, een wereld van pillen en pasjes die worden verstrekt door een oppermachtige staf van gehaide oudgediende patiënten, waar je van moment naar moment een armzalig leven leidt op de rand van de eeuwigheid. Bette Howland was zelf een van die patiënten. In 1968 was ze 31 jaar oud, een alleenstaande moeder van twee jonge zonen die haar best deed om haar gezin te onderhouden van het parttime salaris van een bibliothecaresse en ondertussen dag en nacht achter haar typemachine zat omdat ze schrijver wilde worden. Op een middag, terwijl ze in het appartement van haar vriend Saul Bellow verbleef, nam ze een handvol pillen in en belandde in Paviljoen 3. Daar schreef ze dit portret van de gemeenschap op de afdeling én van een beslissend moment in haar leven als schrijver.

– *De wonderen* van de Spaanse dichteres *Elena Medel* is een roman over geld, het gebrek aan geld, en hoe bepalend dat is voor de levens en lichamen van vrouwen. María en Alicia zijn een grootmoeder en kleindochter die elkaar nooit hebben ontmoet. Beiden trekken naar Madrid op zoek naar werk en onafhankelijkheid, al zitten er tientallen jaren tussen. María, die de kost verdient als schoonmaakster en verzorgster, en die geld naar huis stuurt voor haar dochttertje, dat ze noodgedwongen heeft achtergelaten; Alicia, in welvaart opgegroeid totdat haar familie door omstandigheden alles kwijtraakte, die gevangen zit in een laagbetaalde baan en een cyclus van afgezaagde ontrouw. Hun beider levens worden gekenmerkt door onzekerheid, en door het beklijvende gevoel van hoe anders het had kunnen zijn. Wat is er veranderd voor vrouwen uit de arbeidersklasse en wat hardnekkig hetzelfde is gebleven? *De wonderen* is een politieke roman en een familiesaga in een “met echo's van

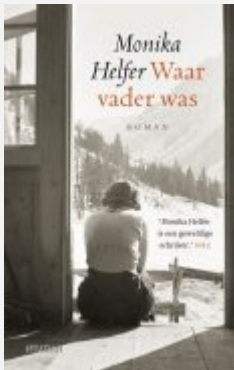
het werk van Annie Ernaux, Joan Didion en Elena Ferrante.”

- Lydia Millets nieuwe roman **De laatste zomer** volgt een groep van twaalf kinderen die met hun families op vakantie zijn in een groot landhuis aan een meer. De jongeren zetten zich af tegen hun ouders, die hun dagen slijten in een walm van drank, drugs en seks, en ze voelen zich tegelijkertijd verwaarloosd en onderdrukt. Wanneer een verwoestende storm het zonnige landgoed dreigt te verwoesten, besluiten de leiders van de groep weg te lopen en nemen ze de jongere kinderen mee op een gevaarlijke tocht door de apocalyptische chaos in de buitenwereld. “De Engelse titel luidt *A Children’s Bible*, en de roman leest inderdaad als een oudtestamentische klimaatcrisisparabel -maar grappig-; een apocalyptische odyssee vol echo’s uit de kinderbijbel die een van de reisgenoten leest. Van de Ark van Noach en de geboorte van Kindeke Jezus tot de kruisiging.” (VPRO boekentip)

- In **Zee nu** van Eva Meijer zinkt Nederland langzaam weg in de zee. Elke dag wint de zee een kilometer terrein. Polders aan de kust lopen vol en de boulevard van Scheveningen staat blank. De minister-president geeft een persconferentie en Defensie stuurt soldaten naar de dijken. Wetenschappers komen van heinde en verre om dit zeldzame fenomeen te onderzoeken. Duitsland stelt sportzalen voor de geëvacueerde burens ter beschikking. De koning vertrekt naar zijn vakantiehuis in Mozambique. Maar waar moeten de herten heen? En hoe zal het de blijvers vergaan die hun kampement opslaan op de daken van kantoorgebouwen in de Randstad? Als de mensen geëvacueerd zijn en de laatste meeuwen hun heil elders zoeken, volgen wij een activiste, een scholier Wilg en een oceanograaf op hun tocht over de nieuwe zee, en ontdekken hoe het water hun kijk op de wereld fundamenteel verandert.

- Annemarie de Gee vertelt in **De winters** over Reik Zwart, een jongen die wordt geboren een dag na de rouwdienst van zijn net overleden vader. Zijn moeder heeft besloten om zich haar grote liefde tot in de eeuwigheid te herinneren. En dat besluit bepaalt het troosteloze jeugdige leven van Reik, in een kamer vol verdriet achter gesloten gordijnen, en met een jenever drinkende moeder. Hij leert de dingen te nemen zoals ze zijn, zonder hoop of verwachting, en zonder plan. Andere mensen om hem heen zitten juist vol met plannen en ideeën om zelf hun leven vorm te geven. Dat botst en maakt het voor Reik moeilijk om te bepalen wie hij is en wat hij wil. Het is de grootsheid van een leeg bestaan tegenover de illusie van een maakbaar leven.

- Na haar roman *De bagage*, over het mistroostige bestaan van haar moeder en grootouders, vertelt Monika Helfer in **Waar vader was** over haar zwijgzame vader, die met een beenprothese uit Rusland naar Oostenrijk terugkeerde, en die ondanks zijn gymnasiumdiploma een studie natuurkunde wel kon vergeten. Hij wordt beheerder van een op een bergtop gelegen herstellingsoord voor oorlogsinvaliden waar hij met z'n gezin onder armoedige omstandigheden ook woont. De uitstekend gesorteerde bibliotheek in het bergoord is zijn trots, maar ontruiming dreigt. Als moeder ziek wordt, neemt vader in wanhoop een noodlottige beslissing. Vanaf dat moment groeien Monika en haar zus op in het propvolle, armoedige huis van een tante in de stad; hun broertje wordt naar een ander familielid gebracht. Wanneer Monika haar vader mag bezoeken, lijkt hij een vreemde. Wat is er gebeurd met haar geliefde voorbeeld?

- In **Muilperen** van Maria Stahlie onthult een 25-jarige vrouw aan haar ouders dat de vader van haar zoontje een jongen uit een rijke buitenwijk van Miami was, die vlak na de conceptie verongelukte. Haar leven heeft daardoor een tijd 'stil gestaan'. Haar zoontje is inmiddels 2 jaar oud en samen met hem verhuist ze naar Amsterdam - vastbesloten om de ambities en idealen die ze tijdens haar Amerika-verblijf onder het tapijt heeft geveegd nieuw leven in te blazen. Het loopt anders.

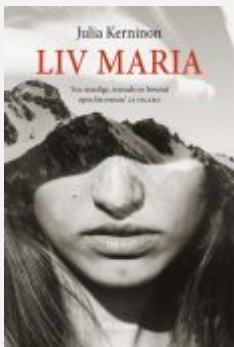

– *Grete Simkutė (Litouwen, 1991)* is journaliste en auteur. Ze werkte en woonde langere tijd in België, Noorwegen en delen van Azië. Ze schrijft regelmatig over kunst, cultuur en architectuur. Haar debuutroman **De man die een berg werd** gaat over een Japanse monnik die toeleeft naar een bijzondere vorm van rituele dood: zelfmummificatie. Dit ritueel is nu niet meer toegestaan, maar 200 jaar geleden hebben zo'n 20 toegewijde monniken hun leven op zo'n manier beëindigd. Vooraf aan dat moment ging een lange periode van afzondering, uithongering en intense fysieke inspanning. Waarom kiest iemand voor zo'n extreme daad? En hoe biedt je weerstand aan het instinct om te overleven? *Grete* laat het zien in het verhaal over Myo, die opgroeit in een rijstboerengezin. Om redenen die niemand begrijpt, praat hij niet. Dit verandert wanneer zijn zusje Asa wordt geboren.

– De Britse schrijfster *Sharon Dodua Otoo* brengt met haar roman **Ada's plek** de verhalen van vier Ada's bij elkaar in een mozaïek over vrouwen die vechten voor overleving. Ze laat zien hoe het verleden kan doorwerken in het heden. Ada is niet één, maar vele vrouwen. Ze is een moeder aan de Goudkust in 1459 die haar pasgeboren baby een gouden parelarmband geeft. De armband zal het lot van andere Ada's door de eeuwen heen bepalen. In 1848 als ze een buitenechtelijke relatie krijgt met Charles Dickens. In 1945 als ze tot prostitutie wordt gedwongen in een concentratiekamp. En in hedendaags Berlijn als ze zwanger is, een woning probeert te vinden en de armband opduikt bij een tentoonstelling. De verhalen van de vier Ada's komen uiteindelijk samen. Maar de verhalen staan ook los van elkaar en

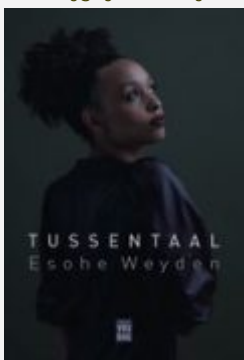
bevatten elk een belangrijk onderdeel van de verschillende vormen van onderdrukking waarmee vrouwen door de geschiedenis heen te maken hebben gehad.

– En dan tot slot in het kader van het boekenweekthema: **Liv Maria** van *Julia Kerninon*, een verrassende roman over een allesbepalende eerste liefde. Liv Maria is de dochter van een stugge Française en een romantische Noor. Ze leidt een gelukkig en vrij leven op een Bretons eiland. Maar als ze zeventien is, wordt ze naar haar tante in Berlijn gestuurd om te gaan studeren. Daar wordt ze verleid door haar veel oudere docent, met wie ze smoorverliefd de mooiste zomer van haar leven doorbrengt. Hij gaat echter terug naar zijn gezin en beantwoordt haar brieven niet, waarna Liv Maria langzaam maar zeker haar leven hervat. Liefdes volgen, reizen worden gemaakt, ze trouwt en krijgt kinderen. Maar deze eerste liefde blijkt allesbepalend en zal haar jaren later voor een onmogelijke keuze stellen.

Poëzie

– *Barbara Köhler* was en vooraanstaande Duitse dichteres. In januari 2021 overleed zij onverwacht, de bundel **Warten auf den Fluss** verschijnt ter nagedachtenis aan haar en haar inspirerende werk. Op uitnodiging van het Rotterdamse kunstenaarscollectief Observatorium bezocht ze in 2016 de bewoonbare installatie *Warten auf den Fluss*, een houten zigzagbrug die sinds 2010 op verschillende plaatsen in het Ruhrgebied opgebouwd werd, wachtend op het binnenstromen van de rivier de Emscher. *Barbara Köhler* deed mee aan dat wachten, schreef haar gedichten tijdens en over het wachten en liet het wachten tot zich doordringen zoals het zich voordoet in haar eigen taal en in andere talen, waaronder het Nederlands. Ze maakte 42 teksten in vlekkeloos vierkante vorm -een raam of venster-, evenzovele vensters op een veranderend, aangetast landschap als op een leven dat voorbijglijdt voor je het weet.

– *Esohe Weyden* is een jonge spoken word-dichteres, presentatrice, en rechtenstudente uit Antwerpen. “Ik word vaak vergeleken met de Amerikaanse dichteres Amanda Gorman,” vertelt ze in een interview. “Tot op zekere hoogte begrijp ik dat, zeker nadat ik op de nationale feestdag mocht optreden. Alleen dicht zij over maatschappelijke thema's, en ik over persoonlijke.” Met haar eerlijke pen probeert ze te verwoorden hoe zij in de tegenstelling van haar gedachten en leefwereld op zoek gaat naar verbinding. **Tussentaal** is haar debuutbundel. Daarin neemt ze je op ritmische wijze mee in haar grote twijfels, openhartige bekentenissen en dansende gedachtenspinsels. “Poëzie die schreeuwt

om te worden voorgedragen, maar ook smacht om te worden gelezen.”

- **Placebomens** is de debuutbundel van de 24-jarige *Emma van Hooff*. Zoals vaker is het lastig iets over een poëziebundel te zeggen. Om toch een indruk te geven een paar opmerkingen die ik tegenkwam over *Placebomens*: 'sprekende gedichten waarin taal kan stromen als in een malend brein', 'Zulke onklassieke klassieke gedichten las ik zelden', 'Deze nieuwkomer in de dichtkunst overrompelt je met wonderlijke wijsheden', 'Aan het woord is een zintuiglijk, gevoelig lyrisch ik, met veel lef en humor', 'De gedichten in deze wonderschone bundel zijn ritmisch en sterk. Emma van Hooff overtuigt met haar inlevingsvermogen en enorme verbeeldingskracht.'

Non-fictie

- Na de geboorte van haar kind vraagt Neerlandica *Ianthe Mosselman* zich af hoe het komt dat ze naast blijdschap en liefde ook woede voelt. Schrijvend, overpeinzend en onderzoekend probeert ze uit te vinden waar haar woede vandaan komt. Betekent het krijgen van een kind niet alleen een verrijking maar ook het verlies van iets? Onbeschroomd eerlijk verkent ze in **Al die liefde en woede** haar tegenstrijdige gevoelens. Hoe het krijgen van een kind haar en haar positie in de maatschappij heeft veranderd. Hoe ze heel haar leven streefde naar zelfstandigheid, maar sinds de geboorte van haar kind een beklemmend besef van afhankelijkheid ervaart. Hoe gelijkwaardigheid tussen man en vrouw nog altijd bemoeilijkt wordt door de ideeën en mythen over moederschap. Hoe je te verhouden tot de norm? Hoe dicht dood en leven bij elkaar liggen, en dat 'natuurlijk' niet altijd natuurlijk is. En wat het betekent om zoveel van iemand te houden terwijl dat je tegelijkertijd ook zo bang kan maken, want de keerzijde van liefde en geluk is de vrees voor verlies ervan.

- *Anne Weber* vertelt in **Annette, een heldinnenepos** het indrukwekkende levensverhaal van Anne Beaumanoir. Geboren in 1923 in Bretagne, en opgegroeid in een eenvoudig milieu was ze op jonge leeftijd al lid van de communistische Résistance, en redster van twee Joodse jongeren - waarvoor ze van Yad Vashem later de eretitel 'Rechtvaardige onder de Volkeren' zou ontvangen. Na de oorlog was ze werkzaam als neurofysiologe in Marseille, en in 1959 werd ze tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld vanwege haar betrokkenheid bij de Algerijnse onafhankelijkheidsbeweging. *Annette* is tot op de dag van vandaag een levend voorbeeld van het belang van rebellie.

- In **Vrede op onze voorwaarden** vertelt *Mona L. Siegel* het verhaal van de strijd van

vrouwen voor gelijke rechten na de Eerste Wereldoorlog. Tijdens de vredesonderhandelingen na de Eerste Wereldoorlog beloofden wereldleiders te bouwen aan een nieuwe internationale orde, geworteld in democratie én sociale gelijkheid. Voorvechtsters van het vrouwenkiesrecht waren vast van plan hen daaraan te houden, maar werden van de onderhandelingstafel geweerd, evenals overigens de as-mogendheden. Daarop ontmoetten feministische activisten van over de hele wereld elkaar tijdens een parallelle conferentie in Zwitserland en getuigden van een revolutionaire boodschap: duurzame vrede vereist niet alleen de soevereiniteit van onafhankelijke naties, maar evenzeer de erkenning van de fundamentele gelijkheid van alle mensen, ongeacht sekse, ras, klasse of geloof. Volgens veel mannen bewees dit vrouwen-congres dat vrouwen sentimenteel en teerhartig waren en dat het moederschap hen empathisch en pacifistisch maakte en dus ongeschikt voor harde onderhandelingen.

Mooi verhaal in Trouw

hierover: <https://www.trouw.nl/recensies/mona-siegel-laat-zien-hoe-vrouwen-na-1918-hun-plek-opeisten~bdce90d0/>

Activiteiten in Utrecht en daarbuiten:

- Op 18 april organiseert Salon Saffier weer een wandeling **Utrecht, zoals Clare Lennart het toen zag** met biografie *Petra Teunissen*. In de zomer van 1926 kwam Clare Lennart (1899-1972) in Utrecht wonen. Haar eerste indrukken van de Domstad legde ze vast in het nostalgische verhaal *Utrecht, zoals ik het toen zag*. Bijna honderd jaar later lezen we daarin hoe *Clare Lennart* - via haar vele wandelingen - het middeleeuwse Utrecht leerde kennen en liefhebben. Ze zou de stad niet meer verlaten. Tijdens de wandeling wordt langs de verschillende plaatsen gelopen waar Clare Lennart woonde, plekken die belangrijk voor haar waren en waar ze haar populairste romans schreef. Al wandelend vertelt *Petra Teunissen* over de ontstaansgeschiedenis van *Clare Lennarts* oeuvre en over de grote rol van Utrecht in het soms turbulente leven van de schrijfster.

Meer info: <https://www.salonsaffier.nl/Programma+informatie.php?id=303&nav=2>

- In museum Belvédère is t/m 15 mei een dubbeltentoonstelling van **Isabella Werkhoven** en **Dianne Bakker**.

De Groningse Isabella Werkhoven schildert mystieke landschappen. Ze hebben een heel kenmerkende sfeer; van vervreemding, lading, en stilte; maar er broeit iets. Rustige bossen en verlaten meertjes veranderen in magische plekken. Voor **Landschappen aan de buitenrand** vond *Isabella* inspiratie in stadse landschappen - zoals sportparken, zwembaden en plantsoenen - zonder dat er mensen zijn. Ze legt ze vast in de eerste schemer, als de natuur geheimzinniger wordt. Soms lijken haar stadslandschappen aangenaam om in te vertoeven, dan weer bevreemden ze en scheppen ze onbehagen. Afgelopen jaar verscheen een

boek met haar recente schilderijen.

In **Tuin der lusten** exposeert *Dianne Bakker* recente collageschilderingen en kunstenaarsboeken. Haar voorstellingen situeert ze doorgaans in paradijselijke omgevingen. Wat met een vluchtige blik zo vriendelijk schijnt, verliest elke onschuld, als bij nader inzien blijkt dat haar landschappen het decor zijn van taferelen, waarin machtsverhoudingen en misbruik centraal staan. Met haar werk, dat zich voortdurend beweegt tussen schoonheid en afgrijzen, verleiding en voyeurisme, legt ze de flinterdunne schijn van menselijke beschaving bloot. Omdat de opening eind januari niet kon plaatsvinden maakten Albert Jensma en Jan Bensliman een korte film over de dubbeltentoonstelling met interviews met beide kunstenaressen. De film is te zien op de website van het museum.

Meer info: https://www.museumbelvedere.nl/nl/nu_te_zien/grote-zaal/

- T/m17 juli 2022 laat het Fries Museum een solotentoonstelling zien met werk van **Mai van Oers** zien. De Brabantse kunstenaar maakt o.a. unieke tekeningen die je voeren naar een wereld die schijnbaar onmogelijk is, waar leven en dood door elkaar lopen, en waarin ze speelt met licht, perspectief, oneindigheid en ruimtelijkheid. Ze worden afgewisseld met schilderijen van heldere landschappen. Meestal werkt Mai van Oers zonder vooropgezet plan, maar soms ontstaat er een reeks rond eenzelfde onderwerp, zoals bijv de vier tekeningen die haar eigen persoonlijke "Goddelijke komedie" verbeelden. Haar serie gaat over dood, verdriet, liefde en wedergeboorte. Onbedoeld dichtbij de werkelijkheid, want tijdens het

maken van de serie overleed haar moeder.

Meer info: <https://www.friesmuseum.nl/te-zien-en-te-doen/tentoonstellingen/mai-van-oers>

- Op 31 maart (dus nog voordat april begint) is in de centrale bibliotheek van Utrecht weer een avond met *Fellow Feminists*. Omdat het vorige maand Valentijnsdag was en het thema van de komende boekenweek 'eerste liefde' is gaan ze in gesprek over **l'Amour!** Misschien wil je je wel de sterke, onafhankelijke vrouw voelen maar is het ook wel eens fijn als iemand de deur voor je openhoudt of betaalt? Bij welke rolpatronen voel jij je (on)comfortabel? Welke vormen van relaties spreken jou aan? Hoe uit je liefde? Deze avond gaat niet alleen over romantische liefde/partner(s), maar over liefde in het algemeen.

Meer info: <https://www.bibliotheekutrecht.nl/agenda/volwassenen/alle-activiteiten-volwassenen/fellowfeminists-310322.html>

Bibliotheeknieuws:

- In maart zal de bibliotheek gewoon open zijn op de aangegeven tijden. Iedereen die wil komen rondkijken en/of boeken lenen en terugbrengen is van harte welkom.

- De leesgroep voor jonge vrouw las *Kim Jiyoung, geboren in 1982* van de Zuid-Koreaanse schrijfster Cho Nam -Joo. Lieke schreef over deze 2e bijeenkomst:

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/03/16/leesclub-voor-jonge-vrouwen-kim-jiyoung-geboren-in-1982-van-cho-nam-joo/>

- Jonna en Gianna zijn sinds een paar maanden elke 3e zaterdag van de maand op de Gansstraat bezig met de catalogus verder op orde krijgen. De bieb is dan dus ook open. Ondertussen smeden ze allerlei plannen voor activiteiten, o.a. voor de 900 jaar Utrecht-viering

Nieuwe boeken in de bibliotheek

Aleksandra van Lisa Weeda, *Sloop* van Anna Enquist, *Niemand zoals ik* van Miriam Toews, *Het eiland van Arturo* van Elsa Morante, *Dorst* van Amélie Nothomb, *Vuurdoorn me* van Annemarie Estor, *Afstandsmoeders* van Christel Don, *Tijd vergist zich* van Els van Stalborch, *Aquitanië, land van water* van Eva García Sáenz de Urturi, *Al die liefde en woede* van Ianthe Mosselman en *De school voor goede moeders* van Jessamine Chan.

Nieuwe recensies van deze maand als link bijgevoegd:

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/03/13/lichter-dan-ik-door-dido-michielsen/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/03/16/7b-door-aafke-romeijn/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/03/20/magische-lessen-door-alice-hoffman/>

De leenbijdrage voor 2022 is opnieuw vastgesteld op € 26,-. Je kunt hiervoor onbeperkt boeken lenen en/of vriendin/vriend van de bibliotheek zijn. Iedereen die boeken leent en/of wil gaan lenen wordt vriendelijk verzocht dit bedrag over te maken.

We hebben een **nieuw banknummer NL18 RABO 0366 0430 05** ten name van *Stichting Es Scent ovv naam en 'leenbijdrage 2022'*. Meer overmaken om de vrouwenbibliotheek extra te ondersteunen mag natuurlijk altijd. Eenmalig een boek lenen kan ook. De bijdrage hiervoor is € 1,- per boek, met een startbedrag van € 5,- per kalenderjaar.

Op www.vrouwenbibliotheek.nl is meer informatie over de bibliotheek te vinden en veel recensies, de nieuwsbrief is ook te lezen via onze website.

Marjolein Datema

Utrecht, 28 maart 2022